

lændingen selv har tilstrækkelige midler til dækning heraf.

Bestemmelsen indebærer, at asylansøgere, der indkvarteres i et asylcenter, mens deres asylansøgning behandles, skal betale for de udgifter, som Direktoratet for Udlændinge har haft til deres underhold i præasylfasen (perioden fra deres indrejse her i landet som asylansøgere og til asylsagens afslutning).

Direktoratet for Udlændinge har hidtil administreret bestemmelsen på den måde, at der i forbindelse med registreringen af en asylansøger her i landet er blevet foretaget deponering af asylansøgerens formueværdier med henblik på at sikre Direktoratet for Udlændinges krav mod den pågældende om betaling for underhold i præasylfasen (deponeringsordningen).

Direktoratet for Udlændinge har endvidere fulgt den praksis at foretage en opgørelse over tilbagebetalingskravet, når der er taget stilling til, om en person skal have asyl (tilbagebetalingsordningen).

Direktoratet for Udlændinge har endelig administreret ordningen på den måde, at der er blevet foretaget udpantning hos personer, som har fået asyl her i landet.

Det har imidlertid vist sig, at der ikke i udlændingelovgivningen er fornøden hjemmel til at foretage deponering, ligesom der ikke er udpantningsret for tilbagebetalingskravet. Indenrigsministeriet har på denne baggrund anmodet Direktoratet for Udlændinge om indtil videre at standse den frivillige og tvangsmæssige inddrivelse af udgifterne til asylansøgernes underhold.

Det er Indenrigsministeriets opfattelse, at den hidtidige tilbagebetalingsordning bør videreføres i en meget forenklet og moderniseret udgave. Lovforslaget indeholder de ændringer af udlændingeloven, som er nødvendige til gennemførelse heraf.

6.1. Den hidtidige tilbagebetalings- og deponeringsordning.

Det har været praksis at foretage deponering, når asylansøgeren har været i besiddelse af penge, der overstiger en værdi på ca. 2.000 kr. Der er kun foretaget deponering i udenlandsk valuta, hvis pengene uden væsentlig ulempe har kunnet omveksles til dansk valuta.

Deponering har endvidere været foretaget af andre værdigenstande (guld/sølv), som ikke direkte har en helt særlig tilknytning til den pågældende person, f.eks. vielsesringe etc., når den skønsmæssige realisationsværdi af disse har været af en sådan størrelsesorden, at beløbet har kunnet forventes at

kunne medgå til betalingen af underholdsudgifter etc.

Flybilletter, herunder returbilletter, har ikke været deponeret, idet disse efter det oplyste almindeligvis ikke repræsenterer nogen økonomisk værdi for direktoratet.

Det bemærkes, at deponeringen har været foretaget af politiet i forbindelse med en persons registrering som asylansøger, men hvis der har været klaget over en af politiet foretagen deponering, har direktoratet vurderet sagen ud fra ovennævnte retningslinier.

Såfremt en udlænding på et tidspunkt, hvor direktoratets krav ikke har været endeligt opgjort, har haft fremsat begæring om udlevering af et deponeret beløb, har direktoratet set sig nødsaget til at gå i retten og begære arrest i det deponerede beløb med efterfølgende justificationssag.

Der har endvidere været følgende retningslinier for, hvilke beløb der er blevet indkrævet hos asylansøgere:

Udgifter til hospitalsophold, lægebehandling og lignende er ikke krævet tilbagebetalt.

Endvidere er der ikke krævet tilbagebetaling for udgifter til transport i forbindelse med sagsbehandlingen eller til nødvendig tolkebestand.

Øvrige udgifter, f.eks. udbetalte lomme penge, anden transport, tandlægeudgifter, udgifter til briller etc. er krævet tilbagebetalt.

Endvidere er der opkrævet en gennemsnitsopholdspris senest på 150 kr. til kost og logi pr. dag på et center i højest 3 måneder. Et krav på 3 måneders ophold vil herefter udgøre ca. 13.500 kr.

Om principperne bag direktoratets opgørelse af sit krav mod asylansøgerne kan oplyses, at Direktoratet for Udlændinge i sin praksis i videst muligt omfang har fulgt bistandslovens regler, således at der ikke er krævet tilbagebetaling af udgifter til hospitalsophold, lægeregninger og lignende, som personer med fast bopæl her i landet heller ikke betaler særskilt for.

Derimod er der som udgangspunkt krævet tilbagebetaling for transportudgifter, tandlægeudgifter, udgifter til briller, lomme penge og lignende.

Endelig er der som udgangspunkt krævet tilbagebetaling for maksimalt 3 måneders kost og logi, idet det ikke bør komme en udlænding til skade, at behandlingen af den pågældendes asylansøgning ikke har kunnet afsluttes efter forløbet af de 3 måneder.

Såfremt en asylansøger er blevet meddelt afslag på asyl og har skullet udendes af landet, har direktoratet foretaget en opgørelse af sit tilbagebetalingskrav, der herefter er blevet modregnet i et eventuelt deponeret beløb.